

nødvendigt at bibeholde den af Landstinget vedtagne Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren bemyndiges til, forsaavidt det efter foreliggende Erfaringer maatte findes rigtigt, at inddele de heromhandlede Virksomheder i Klasser i Forhold til deres Farlighed. I Landstingsudvalgets Betænkning bemærkes det med Hensyn hertil, at Udvalget vel ikke har tilstrækkeligt Grundlag til at hævde, at en saadan Inddeling bør foretages, men kun har ønsket, at der skulde være Mulighed for, at en Inddeling kunde finde Sted efter Resultatet af de indvundne Erfaringer. Man skønner imidlertid ikke, at der vil kunne blive Spørgsmaal om Berettigelsen af en Inddeling i Fareklasser for disse Virksomheders Vedkommende. Som det nærmere er paavist i ovennævnte Udvalgsbetænkning, vil nemlig Udgifternes Vigning paa Fartøjerne efter Drægtighed i Stedet for paa Arbejdsqiberne efter den udbetalte Arbejds løn bevirke, at en betydelig større Byrde bliver lagt paa de store Fartøjer, og der vil saaledes ikke paa Grund af den større Fare, der kan være forbunden med Benyttelsen af disse Fartøjer, uden Uretfærdighed kunne paalægges dem en yderligere forøget Byrde.

Fornøden Oplysning om de Fartøjer, som skulde inddrages under Vigningen, erholder Anstalten gennem Skibsregistreringsmyndighederne for de registrerede Fartøjers Vedkommende, medens der paa Foranledning af Anstalten selv tilvejebringes Fortegnelse over de til Fiskeri benyttede Fartøjer, som ikke ere registrerede. Saadanne Fortegnelser formenes uden stor Ulejlighed og Bekostning at kunne forstafes, idet der allerede nu paa Foranstaltning af Statens Fiskeritilsyn optages Lister over samtlige Fiskerifartøjer i Distrikterne indenfor Skagen; for Syllands Bestyrelses Vedkommende tænkes tilsvarende Oplysninger tilvejebragte ved Hjælp af Strandkontrollørerne.

Til § 28.

I denne Paragraf indeholdes de nærmere Bestemmelser angaaende Afgang til frivillig Forsikring for de Personer, som ere beskæftigede for egen Regning i en af de i § 2 Nr. 2 nævnte industrielle Virksomheder. Det følger af Sagens Natur, at der med Hensyn til denne Forsikring maa gælde Regler, der paa flere Punkter afvige fra Lovens øvrige Ordning. Medens Spørgsmaalet, om en Person efter sin økonomiske Stilling og den paagældende Virksomheds Bestaffenhed er berettiget til Understøttelse, saaledes ellers

først bliver at afgøre, naar Vedkommende rammes af et Ulykkestilfælde, bliver dette Spørgsmaal ved den heromhandlede Forsikring allerede aktuelt i det Øjeblik, da han begærer at indtræde i Anstalten. Man har i saa Henseende anset det rigtigt at foreskrive, at naar en Person ved sin Indtrædelse i Anstalten er erkendt i økonomisk Henseende at henhøre til den Klasse, som kan falde ind under Loven, skulde senere Forandringer i hans økonomiske Vilkaar ikke berøbe ham Retten til at forblive i Anstalten og i paakommende Tilfælde erholde Understøttelse; derimod maa han selvølgelig udtræde, naar han ikke længer er beskæftiget i en af de paagældende industrielle Virksomheder. Spørgsmaalet om hans Afgang til at indtræde eller forblive i Anstalten afgøres af Anstaltens Bestyrer, men denne Afgørelse kan indantes for det i § 8 ommeldte Udvalg.

Saa vel de aarlige Præmier til Anstalten som den eventuelle Understøttelse blive at beregne efter Arbejdsfortjenesten. Da der imidlertid maa være Overensstemmelse mellem det Grundlag, hvorefter Præmierne erlægges, og det, hvorefter Understøttelsen fastsættes, og da Anstalten ikke vilde kunne kontrollere Rigtigheden af aarlige Opgivelser fra den Forsikrede om Størrelsen af den af ham i Aarets Løb oppebaarne Arbejdsfortjeneste, har man foreslaet, at han ved sin Indtrædelse i Anstalten skal opgive en bestemt Arbejdsfortjeneste, hvorefter Understøttelsen og de aarlige Præmier blive at beregne; den saaledes opgivne Arbejdsfortjeneste maa dog ikke overstige 1200 Kr. aarlig. Iøvrigt komme Lovens almindelige Regler om Understøttelsens Størrelse, Fastsættelsesmaade og Udbetaling m. m. til Anvendelse.

Som ovenfor under § 1 bemærket, opræves der ikke ved den frivillige Forsikring Bidrag til Anstalten efter det Vigningsystem, som ellers er gældende ifølge nærværende Lov, hvorimod der for Forsikringen betales en forud bestemt Præmie, som fastsættes under Hensyn til det Beløb, som efter en Sandsynlighedsberegning vil udtræves til en virkelig Dækning af de af Anstalten paataagne Forpligtelser. Størrelsen af Præmierne bestemmes af Anstaltens Bestyrer efter de af Indenrigsministeren givne Regler, men der kan selvølgelig senere finde Forhøjelse eller Nedsættelse af Præmien Sted som Folge af de indvundne Erfaringer.

Medens der med Hensyn til den ved Loven hjemlede tvungne Sikring ikke bliver Spørgsmaal om Nødvendigheden af nogen